

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/151/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5923200953
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5923200953.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Mejstříka, členiek senátu Mgr. Silvie Tisovej a JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX. XX. XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, soc. vecí a rodiny Ružomberok, dieťa rodičov, matka: C. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. E. XX/XX, F., okr. G., adresa na doručovanie písomností H. XX, I. a otec: J. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. E. XX/XX, F., okr. G., o zníženie výživného, na odvolanie matky maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. RK-11P/53/2023-72 zo dňa 07. 09. 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš zamietol návrh matky na zníženie výživného a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. Svoje rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na ust. § 62, § 65, § 75, § 76 a § 78 Zákona o rodine, resp. ust. § 157 CMP, keď konštatoval, že nedošlo k takej zmene pomerov od posledného rozhodovania o výživnom, ktoré by umožnilo súdu zmeniť predchádzajúce rozhodnutie a znížiť vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu. O výchove a výžive k dieťaťu bolo naposledy rozhodované rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 11P/109/2021 zo dňa 26. 07. 2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7CoP/60/2022 zo dňa 08. 02. 2023. Maloletý A. bol zverený do osobnej starostlivosti otca po tom, čo manželstvo rodičov bolo rozvedené. Matke bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého A. výživné vo výške 160 eur mesačne, pričom styk s dieťaťom upravený nebol. Rozsudok v časti výživného nadobudol právoplatnosť dňa 09. 03. 2023. Návrhom zo dňa 23. 05. 2023 žiadala matka zníženie výživného z dôvodu, že stratila zamestnanie a nemá žiadny príjem. Evidovaná je Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok od 01. 12. 2022. Naposledy bola zamestnaná v ÚVN Ružomberok ako zdravotná sestra. Jej príjem od júna do novembra 2022 v čistom predstavoval 1.351 až 1.629 eur mesačne. Otec dieťaťa je zamestnaný v spoločnosti Železničná spoločnosť Slovensko a.s. a jeho čistý príjem sa pohybuje od 988 eur po 1.491 eur mesačne. Súd ďalej zistil, že matka v zamestnaní dala výpoveď v zmysle § 67 Zákonníka práce a pracovný pomer bol skončený k 30. 11. 2022. Matka ako uchádzačka o zamestnanie bola evidovaná ÚPSVaR Ružomberok a vyplácaná jej bola dávka v nezamestnanosti do mája 2023 v rozmedzí 730 až 808 eur mesačne. Maloletý A. žije v spoločnej domácnosti so svojím otcom, starším plnoletým bratom a starou matkou (zo strany matky) v rodinnom dome, kde má vytvorenú samostatnú izbu. V čase rozhodovania súdu bol maloletý A. žiakom 9. ročníka Základnej školy v K., starší syn J. je študentom Strednej polytechnickej školy v G.. Pri porovnaní okolností dôležitých pre stanovenie výšky výživného v čase skoršieho a súčasného rozhodovania mal súd preukázané, že nedošlo k takým podstatným zmenám, ktoré by umožnili znížiť

vyživovaciu povinnosť matky voči nepľnoletému synovi. Matka bez preukázateľného dôvodu dala v predchádzajúcom zamestnaní výpoveď, je viac ako rok bez zamestnania, pričom pracovala ako zdravotná sestra, pričom dôvody, ktoré uviedla, zdravotné, pre skončenie pracovného pomeru nijakým spôsobom neboli preukázané. Tieto skutočnosti však nemôžu byť na ujmu maloletému dieťaťu, keď na strane otca k výraznej zmene pomerov nedošlo. O trovách konania rozhodol súd v súlade s ust. § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podala odvolanie matka maloletého dieťaťa. Dôvodila tým, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa jej názoru súd vychádzal len z vyjadrení otca maloletého dieťaťa, ktorý tvrdí, že je jediný živiteľ dvoch synov, to však dosiahol tým, že ona ako matka pod nátlakom musela opustiť spoločnú domácnosť. Po smrti jej otca predmetný dom, v ktorom býva bývalý manžel s deťmi, prešiel do jej spoluvlastníctva so sestrami a tak bývalý manžel nemá žiadny právny vzťah k tejto nehnuteľnosti. Manžel podľa nej sa snaží využívať len výhody, ktoré má z bývania v jej dome a prostredníctvom aj jej rodiny si zabezpečuje pohodlný život, aký viedol od počiatku manželstva. Teraz, keď nie je v jej možnostiach platiť výživné na syna, ktoré súd určil, tak to nijako súd nebral do úvahy. V odôvodnení odvolania ďalej poukazovala na to, že otec nevláda dobre na výchovu detí, podsúva im lživé informácie o nej ako matke, napriek tomu sa mu podarilo deti zmanipulovať a žijú s ním. Poukázala ďalej na skutočnosť, že vzťahy medzi ňou a synom nie sú dobré. Deti sú voči nej agresívnejšie, je fyzicky napádaná, musí sa obrátiť na políciu. Podľa nej má otec ešte ďalší príjem okrem oficiálneho príjmu, ktorý sa musí pohybovať vo výške 500 až 1.000 eur mesačne, čo zodpovedá jeho životnému štýlu, ako aj skutočnosti, že obom synom kúpil auto a motorku a financuje im dovolenky. Čo sa týka správy kolízneho opatrovníka, nezodpovedá to skutočnosti, rovnako podľa nej opatrovníčka podľahla manipulácii, dezinformáciám a ohováraniam zo strany exmanžela a maloletého. Výpoveď dávala zo zdravotných dôvodov a z dôvodov zhoršenia dostupnosti zamestnania. Výpoveď v podstate musela dať na nátlak zamestnávateľa, ktorý jej nechcel vyhovieť a upraviť pracovnú dobu, resp. vylúčiť prácu na smeny. Pokiaľ by aj pracovala v nezmenenej prevádzke v zdravotníctve, práca je hodnotená vo výške 700 až 800 eur, tak či onak by s príjmom klesla a nešlo by z jej strany o žiadnu špekuláciu. Podľa nej otec starostlivosť o deti nezvláda, navyše, keď teraz nemá zabezpečené bývanie, aj deti tak bývajú v jej nehnuteľnosti. Vzhľadom k tomu, že podľa nej rozhodnutie prvostupňového súdu nie je v záujme maloletého, navrhla, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. K podanému odvolaniu sa vyjadril opatrovník maloletého dieťaťa, ktorý uviedol, že matka neuviedla žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli prejednané na súdnom pojednávaní. Starostlivosť o maloleté dieťa v plnej miere zabezpečuje otec dieťaťa a kolízny opatrovník trvá na svojich vyjadreniach prezentovaných v celom konaní. Žiadal, aby rozsudok okresného súdu bol potvrdený ako vecne správny.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 65 a § 66 CMP a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s ust. § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v jednotlivých výrokoch podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Z preskúmaného rozhodnutia, spisového materiálu a obsahu odvolania mal aj odvolací súd preukázané, že na základe návrhu matky, ktorá žiadala znížiť výživné na maloletého A., súd prvej inštancie skúmal, či došlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmeniť predchádzajúce rozhodnutie upravujúce práva a povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie dospel k záveru, že v súlade s ust. § 78 Zákona o rodine, resp. § 157 CMP neboli zistené také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu predchádzajúceho rozhodnutia upravujúceho vyživovaciu povinnosť matky k maloletému synovi. O výživnom bolo naposledy rozhodované rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 11P/109/2021 zo dňa 26. 07. 2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7CoP/60/2022 z 08. 02. 2023. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 09. 03. 2023. Návrh na zmenu rozhodnutia podala matka maloletého dňa 23. 05. 2023, teda v krátkej dobe po správoplatnení predchádzajúceho rozhodnutia. Aj odvolací súd mal preukázané, že za toto krátke obdobie nedošlo k takej podstatnej zmene, ktorá by oprávňovala súd k zníženiu vyživovacej povinnosti. Matka bola zamestnaná do 30. 11. 2022, odvtedy evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že matka ukončila pracovný pomer

z vlastného rozhodnutia. Aj keď uviedla, že dôvodom boli zdravotné problémy, nepreukázala, že by z tohto dôvodu nebola schopná vykonávať dovtedajšiu prácu zdravotnej sestry. Sama ďalej uviedla, že na základe dedičského konania po otcovi sa stala spoluvlastníčkou rodinného domu v F.. Súd prvej inštancie tak správne vyhodnocoval možnosti a schopnosti matky plniť vyživovaciu povinnosť a dospel k záveru, že pre výpoveď v zamestnaní sa rozhodla sama, pričom vzhľadom na jej vzdelanie - zdravotná sestra je možné nájsť uplatnenie na trhu práce.

6. Vzhľadom na takto zistené skutočnosti súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie vecí, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a na ktoré v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia riadnym spôsobom uviedol zistený skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s ust. § 220 CSP zdôvodnil.

7. Nakoľko v odvolaní matka maloletého dieťaťa neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by neboli preskúmané súdom prvej inštancie, resp. ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav odvolacím súdom, z týchto dôvodov potom odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

8. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP a vyslovil, že žiadny z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nemá.

9. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).